

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisnicah: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 8 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 173, Mon., July 25th, 1932

Času primerne

Malo nemirov je danes v ameriških ječah. Gotovo. Nemirne jetnike enostavno ubijejo. Dva slučaja v Floridi.

Japonci zahtevajo, da se jim da pravica preganjati mandžurske bandite. Prosimo Japonce, da pridejo čimprej v Chicago.

Naši politkarji so popolnoma obveščeni o vseh dnevnih vprašanjih. Toda odgovora ne znajo dati na nobeno vprašanje.

Ah, kakšno veselje bi imel človek, če bi naši trgovci delali z našimi računi tako kot banke z našimi čeki, katere vrnejo, potem ko so napisale na čeke pripombo: "Ni denarja."

Francoski pisatelj pravi: "Mož, ki nikdar ne ponori, sploh pameten mož ni." Dobro, a še bolj nam ugaja starodavni pregovor grškega modrijana, ki je zapisal: "Mož, ki ne nori polovico svojega življenja, je neprestan norec."

Mogoče pa ženske ne bodo komandirale zakonski mož, kadar vozijo avtomobile, ako možje ne bodo vtikali nosov v kuhinjske skrivnosti.

Evropa misli, da je Amerika dežela, iz katere se samo denar pošilja v Evropo. Za denar se pa mora v Ameriki bolj trdo delati kot v Evropi.

Neki španski bikoborec se bo poročil. Sedaj se šele začne njegova nevarna igra.

Lažje je danes umreti, in tudi veliko cenejše, kot pa plačati svoje dolgove.

Angleži imajo nov avtomobil, ki na ovinkih lahko vozi s 70 milj brzine. Ah, ta avto bo gotovo vozil mimo Hooverjevega ovinka, kjer se skriva prosperiteta!

Razlika med državnikom in politikarjem je ta, da državnik dela za narod, dočim narod dela za politikarja.

Odkar je nastala depresija, tako se glasi poročilo neke ekonomske komisije, ljudje ne hodijo več na hrano v restavrate, pač pa jedo doma. In pogrebniiki poročajo, da je business precej dober.

Tisoče zganjarskih steklenic so našli v čičaškem stadionu, ko je bila zaključena demokratska predsedniška konvencija. Da bi dolžili demokrate? Ne, pač pa niso dovolj pospravili po stadionu po zaključku republikanske konvencije.

Pozabljeni mož ne bo nikdar pozabil!

Sedaj, ko je Rusija dobila tovarne, katere so postavili ameriški inženirji in strojniki, dobi Rusija v kratkem tudi značilno ameriško depresijo.

Cena prascem in govodini se je zvišala, in farmarji doivajo več denarja za živino. Vse, kar potrebujemo še je, da dobijo tudi mestni delavci več denarja, da bodo lahko plačevali farmarjem višje cene!

Pravijo, da se radio sliši veliko boljše pod zemljo nego nad zemljo. Bodite torej pošteni in pridni, da ne pridete pod zemljo po smrti!

DVIGANJE ZAKLADOV IZ MORSKE GLOBINE

Ko se je končno posrečilo dvigniti po dvehletnem trudapolnem delu, zlate zaklade iz potopljenega parnika Egypt, se smatra to delo kot rekord v dviganju enakih zakladov. Z nepopisljivim trdom in moderno tehniko se je nekaj posrečilo storiti, kar se je še pred kratkim časom zdelo za nekaj nemogočega.

Deset let je ležala ta ladja na dnu morja, 42 milj od francoskega pristanišča Brest. Ladja je ležala v globlini 420 čevljev in dotično mesto na morju je vedno imelo sloves radi neprestano razburkane morske površine. V jeklenem prostoru parnika "Egypt" je ležalo zlata vrednosti več kot za 5 milijonov dolarjev. Vrednost tega zlata je bila uverovljena po zavarovalniški agenturi Lloyd leta 1922. Torej to je že bila vred-

bili spravljeni zapiski, ki so potrjevali, da se na ladji res nahajajo toliko zlata, kot se je poročalo. Z delom se je nameravalo pričeti spomladi 1931, toda v decembru prejšnjega leta je zadelo dvigalni parnik "Artiglio" strahovita nesreča, da je nastala na parniku razstrelba, ki je zahtevala mnogo človeških žrtev. Radi tega je delo tega parnika prevzela druga ladja, in 26. maja letos se je začelo z vso energijo z dviganjem zlata.

Viharno morje je pa delo zelo zadrževalo in mnogokrat so prešli dnevi, ko niso mogli potapljači v globino. Končno se jim je vseeno posrečilo, da so razstrelili kakih 25 metrov ladje, ki je vsebovala zlato in to v globini, v kakršni niso do tedaj še nikdar potapljači mogli delati. Treba je bilo razstreliti vse jeklene stene, ki so se nahajale pred jekleno shrambo, kjer je ležalo zlato. In vse te težke jeklene kose je bilo treba spraviti s potoči, če se je hotelo priti do zakladnice.

Mesto dinamita so rabili tritol. 10,000 funtov tega razstreliva je bilo potreba, da se je izsekala do zakladnice pot, ki je bila dolga 80 metrov, 16 metrov široka in 10 metrov visoka. In da se je odstranilo krov, ki je

ležal direktno nad zakladnico, so rabili še neko drugo francosko eksplozivno sredstvo. Ko so bili slednjič na tem, da prično dvigati zlato, so se poslužili posebnega stroja, ki je bil opremljen s posebnimi, jeklenimi rokami, katerih vsaka je lahko delovala neodvisno od druge. Kadar je ena teh rok zgrabila za zabojo s zlatom in ga dvignila, potem so zgrabile še druge roke, preprečujoč, da bi zaboja padel nazaj.

Vsa ta stvar je bila mogoča le vsled velike napore in vztrajnosti potapljačev in pa posebnih potapljaških aparatov, ki so jih nalašč za ta slučaj iznašli. Ta potapljaška naprava obstoji iz jeklene opazovalne kajbice, v kateri sedi potapljač, ki je v neprestani telefonski zvezi z ladjo vrhu vode in ta potapljač nadzoruje v globini vse delo. Vsled tega je bilo mogoče potapljačem delati na dnu morja 12 do 14 ur neprestano, česar se prej ni nikdar moglo napraviti.

Kar obstoji svet, se pod takimi okolnostmi še nikdar ni dvignilo enakih vrednosti iz morske globine, kot se je to posrečilo moderni tehniki z dviganjem zlatih zakladov potopljenega parnika "Egypt." Toda za pet milijonov dolarjev se že izplača nekaj napraviti.

Vesti iz domovine

—Št. Jernej. Tekma koscev se je vršila v nedeljo v Beli cerkvi. Udeležilo se je več krepkih kmečkih fantov. Zmagovalci so prejeli v dar koso, oslo in nagrade v zneskih 30, 20 in 10 Din. Za najboljšega kosca se je izkazal Jože Zelnik z Razdrtega, ki je tudi prejel prvo nagrado.

—"Furmani so furali!" — Sodčke in sode vozijo. Vinska kupčija se je odprla, naše vino slovi daleč naokoli kot naravno in zdravo vino. Samo marsikdo toži: vino sem hvala Bogu prodal, denarja pa žalibog še nisem dobil.

—Usodna strela. Nedavno je nad Bosansko Kostajnico in okolico divjala silna nevihta. V Strigovi pri Kostajnici je strela udarila v hišo-kmeta Bjelajca in ubila njegovo 21 letno hčerko Jelo. Jela je med nevihto sedela s svojim bratom na postelji v čumnatih, za mizo sta pa sedela oče in mati. Brata je strela onesvestila, mati je popolnoma ogušila. Samo očetu se ni ničesar zgodilo.

—V mrt zaradi fantove nezvestobe. Dne 28. junija zjutraj se je raznesla vest, da se je pod Šmarjetno goro v neki zidani baraki obesila mlada delavka Ivanka Arnolova, doma iz Loma, občina Poljane, ki je bila zaposlena v neki tkaninski tovarnici v Kranju. Nesrečnico je našel njen brat, ki jo je prišel obiskat iz Ljubljane. Ko je stopil v sobo, je zapazil sestro sedečo na postelji. Mislil, da sestra sede spi, je pristopil bliže, da bi jo prebudil. Z grozo pa je opazil, da je Ivanka mrtva. Obesila se je na tanko vrvico, ki je bila pripeta na zebliju, na katerem je viselo razpelo. Brat je takoj vrv odrezal in jo izkušal obuditi k življenju, ali bilo je zaman. Pod vzglavjem so našli pismo, v katerem Ivanka pravi, da gre prostovoljno v smrt, ker jo je zapustil njen fant.

—Strašna smrt pastirčka. V bližini Limbuša je na travniku v Dravi pasel krave 12 in pol leta stari Tonček Klobasa, sin posestnika iz Laznice. Na travniku stoji železni električni drog daljnovoda Fala-Maribor. Deček je plezal na drog in ko je prispel do vrha, je prišel po nesreči v dotik z žico, v kateri je bila visoka napetost. Učinek je bil grozen. V hipu je obviselo na žici zogleeno truplo. Od daleč je nesrečo opazil posestnik Róbič, ki je brž odhitel v Limbuš in telefonično obvestil o nesreči elektrarno Falo, da so tak prekinili in takoj z avtomobilom odhiteli na kraj dogodka. Tu so videli še groznejši prizor,

kakor so ga pričakovali. Na drogu je med žicami viselo samo še nekaj ostankov otrokovega trupla, v bližini na tleh pa je ležala nezavestna otrokova mati, ki je prihitela na kraj nesreče in se v grozi onesvestila. Od električnem drogu je ležala tudi ubita krava, ki je prišla v dotik z železnim drogom, ki je bil sklenjen z električnim tokom.

—Izdihnila je pod težo gramoza. Smrtno se je ponorečila 31 letna kmetica Marija Propak iz Prosetince v občini Nedeljšice pri Čakovcu. Šla je kopat gramoz za popravilo hiše. Med kopanjem se je odtrgala velika plast gramoza, ki je popolnoma zasul nesrečno ženo. V bližini je bila samo njena mala hčerka, ki ji ni mogla pomagati, tako da je žena kmalu izdihnila pod težo gramoza.

—Ko je podiral smreke. Posestnik Zakorijšek Franc v Knezdolu je s svojim sinom podiral smreke. Ko se je za nekaj časa odstranil in sin sam sekal naprej, se je nasekano drevo začelo nagibati in je zadelo nazaj prihajajočega očeta z vrhom in ga vrglo po tleh ter mu zvililo in zlomilo desno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico. Med vožnjo je še pil čaj in se ni čutil posebnega slabega. Med operacijo pa mu je začelo srce pešati in je v bolnišnici izdihnil. Pokojni je bil star 63 let.

—Razne nesreče. V Kamniških planinah se je precej hudo potokel stavec Ivan Lang iz Ljubljane. — Ko se je splašil konj, je podrl konj na tla 38 letnega Franca Lesjaka iz Litije. Lesjak ima hude poškodbe na glavi in zlomljena rebra. — Pri košnji je padel in si zelo obrezal roko posestnik Andrej Obrež, iz Podbukovja v litijškem okraju. — Ključnico si je zlomil pri padcu s kolesa Fr. Pipan iz Šentčurja pri Kranju. — S kolesa je padel in se hudo poškodoval krojaški pomočnik Vončina Vladimir iz Šmihela pri Novem mestu. — Pri padcu si je zlomila desno roko 58 letna Franciška Mežkova iz Tržiča. — Ko je padla s polnega voza sena, si je precej poškodovala roko Terezija Šebenik iz Podpeči. — V neki gostilni pri Veliki Loki je dobil kroglo v prsa Ludovik šljapah, posestnikov sin. Zelo nevarna poškodba. — Kosa je odrezala peto 11 letnemu Rudolfu Zieringerju v Radvanju pri Mariboru. — Skoraj presekal si je nogo s sekiró delavec Valentin Golénik iz Šmihela nad Mozirjem. — Ko je padel s česnje, si je zlomil nogo pod kolonom posestnikov sin Alojzij Dvornik iz

šmartna ob Paki.

—Strela je udarila v ciganski šotor. Pred nekaj dnevi je prihrumela nad kočevsko dolino huda nevihta, med katero je nenkrat začelo treskati. Ko je malo prenehal naliv, se je razlegal iz gozda pri kolodvoru protresljiv krik tam taborečih ciganskih družin Hudorovičev. Zbrala se je takoj gruča radovednežev, katerim se je nudil grozen prizor. V blatu kraj gozda je ležalo od strele ožgano truplo dvanajstletne ciganske deklice. Poklicani zdravnik je mogel ugotoviti le smrt. Strela je udarila v bor ter preskočila na spodaj se igrajoče ciganke. Dve deklici je samo malo ožgala in omamila, dočim je prej omenjeno ubila.

—Otroci so zažgali hišo posestniku Furarju pri Št. Jerneju. So se igrali z vžigalicami.

—Požar je uničil gospodarsko poslopje posestnika Antona Šifta v šentovcu pri Slov. Bistrici. Vžgala je strela.

—Plameni so uničili viničarijo posestnika Leskovarja nad vasjo Ritozvoj pri Slovenski Bistrici.

—V Savi blizu Rjbnega pri Bledu je utonil pekovski vajenec Katrašnik, sin tovarniškega delavca na Savi.

—Vlak je do smrti povozil 46 letnega hlapca Maksa Čučka od Sv. Lovrenca na Pohorju.

—Zopet rudniška nesreča s smrtnim izidom. Rudarja Jožefa Zupanca od Sv. Jederte nad Laškim je udaril pri delu v rudniku v Hudi jami ročaj dvigala z vso silo po glavi. Vsled sile udarca je Zupancu počila lobanja. Pripeljali so ga v javno bolnišnico v Celju, kjer pa je naslednji dan umrl.

—Kača je pičila 23 letno Katarino Stramšakovo iz Draže vasi pri Celju. Zdravnik so ji v bolnišnici rešili življenje.

—V vaški luži je utonil 35 letni posestnik Grugar z Vel. Bana pri Št. Jerneju.

TOPOVSKE KROGLE

Farmer Wm. Keller iz Middle-
tona, Md., je pri oranju odkril topovsko kroglo, ki se ni bila razpočila. Bila je najbrže v zemlji še od časa vojne, ki je divjala tukaj leta 1862. Čudno je to, da je njegov brat John pred 25 leti ravno tam odkril nerazpočeno topovsko kroglo, ki se je pa razletela, ko je zadel vanjo pljוג in je farmerja razneslo na drobne kosce.

Mati kaznovala sina v ječi

Policija v Youngstownu je zaprla 18 letnega Curly Harperja, ki je ukradel nekaj keksov v pekariji. Ko je fantova mati zvedela, da je sin zaprt, je šla na policijo, kjer je prosila dovoljenje, če sme sina prepesti. Policija je prošnji ugodila in mati je naložila fantu 50 udarcev z njegovim lastnim pasom.

Rdeči križ bo začel deliti potrebnim obleko

Washington, 23. julija. Kongres je dovolil pri zadnjem zasedanju dovolj denarja, da se nakupi 500,000 svežnjev bombaža za izdelovanje oblek. Kongres bo začel deliti obleko tekom 10 dni. Razdelitev obleke je v rokah podružnic Rdečega križa v posameznih ameriških mestih.

Štotine tujcemcev aretiranih za deportacijo

Detroit, 23. julija. Zvezni nasedniški agenti so aretirali večeraj v tem mestu 105 tujcemcev, ki so dospeli v Zedinjene države na nepostaven način. Vsi bodo deportirani. Kot naznanja vlada, jih bo tekem enega tedna aretiranih nadaljnjih 400.

Edino mesto, kjer primanjkuje delavcev

Traverse City, Michigan, 23. julija. Prvo pomanjkanje delavcev v več letih se poroča iz tega mesta, kjer je velika industrija s česnjami, da je zmanjkalo delavcev, in bo moralo ostati stotine črešnej neobranth, ker ni ljudi, ki bi jih pobirali.

Dnevna vprašanja

1. Koliko delegatov in vrhovnih odbornikov se nahaja na konvenciji Jugoslovanske Katoliške Jednote? 2. Kje zboruje omenjena Jednota? 3. Koliko delegatov zastopa J. S. K. Jednoto iz države Ohio? 4. Kdo so delegati J. S. K. Jednote iz države Ohio? 5. Koliko delegatov je iz države Pennsilvanije? 6. Navedite njih imena? 7. Koliko je delegatov iz države Minnesote? 8. Navedite njih imena? 9. Koliko je delegatov iz države Illinois? 10. Navedite njih imena.

Odgovori na vprašanja

- 151.
1. Indianapolis, Indiana.
3. Šestnajst delegatov in delegatov.
4. Louis Balant in John Tomažič iz Loraina, Ohio, Louis J. Pirc, John Zalar, Ivan Kappelj, Charles Krall, Josipina Jevnikar, John Korenčič, Mary Bradeč, Louis M. Kolar, Janko N. Rogelj, Geo. Kovitch, vsi iz Clevelanda, in Anton Zagar, John Balant in Joseph Hiti iz Barbertona, Frank Prevec iz Girard, O. 5. Štiriinideset.
6. Nick Povše iz Pittsburgha, Mihael Tomec iz Johnstowna, Joseph Pogačar in Joseph Sneler iz Pittsburgha, Frank Virant iz Imperial, John Šuštar iz Pittsburgha, Anton Eržen iz Turtle Creek, John Brezovec in Joseph Turk iz Conemaugha, Anton Kosoglav in John Zupanič iz Claridge, Joseph Prah iz Lemont Furnace, Anton Martinšek iz Exporta, John Pezdire iz Readinga, Joseph Markelj iz Meadowlands, Mihael Kastelic iz Delmonta, Frank Kozele iz Homer City, John Zigan in Strabane, Rudolph Pletershek, Bridgewater, Paul Jaklišk iz Cornwall, Frank Arkhar iz Beaverdale, Matt Zoretich iz Monessen, Frank Kužnik iz Exporta, Frank Maček iz Moon Run, Anton Modich iz McIntyre, Terezija Penich iz New Derry, Louis Bavdek iz Krayn, Mary Cadonic iz Pittsburgha, Valentin Murn iz Herminie, Louis Grantz iz Republic, Frank Kramar iz Farrell, Anton Klemenčič iz Cheswick, Louis J. Kompare iz Pittsburgha in Louis Pulaški Jr., iz Canonsburga.
7. Osemindvajset.
8. Joseph A. Mertel, Steve Banovetz, Louis Perušek, Joe L. Champa, iz Ely, John Dragovan iz Soudan, Joseph Novak, Jakob Muhich iz Eveletha, John Lamuth, Anton Mahne iz Chisholma, Matt Anzele iz Aurore, Matt Dolinshek iz Biwabika, Ivan Tavželj iz Ely, Frank Blatnik iz Dulutha, Mary Zgone iz Ely, Mary Muhvič iz Gilberta, Mary Champa iz Chisholma, Joseph Koschak iz Ely, John Otrin in Frank Jerich iz Ely, Joseph Kern iz Hibbinga, George Matakovich iz Keewatin, Ignatz Mušec, Kitzville, Frank Centa Jr. iz Chisholma, in John Dreshar iz Gilberta.
9. Dvanajst.
10. John Tomše iz La Salle, Anthony Mutz iz So. Chicago, John Živet in Frank Vranichar iz Jolietta, Joseph Dremel iz Cicero, Louis Urbančič iz Rockdale, Joseph Petrovič iz Frank Pezdire iz Waukegan, Anton Verbič iz Dupue, Math Vogrich iz La Salle in Andrew Spolar iz Chicago.

16 ubitih v Mehiki, ko je vlak zavozil v karo

Mexico City, 23. julija. Šestnajst oseb je bilo ubitih in 12 ranjenih, ko je dolg tovorni vlak Narodne železnice zavozil v ulično karo.

Če verjamete al' pa ne.

Jaz sem jako skromen in z vsako stvarjo zadovoljen. Se reče, rajši imam dobre stvari kot slabe. Ampak to me pa le jezi, da se moj god obhaja ravno v teh pasjih dnevih, ko je tako vroče, da kar lasje "švicajo." Najhujše je to, da se v teh časih že vse kleti prazne in ne pride do nobenega namigavanja, češ, le-sem pojdi, bova enega stisnila. Ampak ker se za enkrat temu ne da od pomoči, si bom pa drugič drugačnega priprošnjika izbral, kadar pridem drugič na svet.

Za moj god se me je spomnil naročnik notri iz daljnega Dunaja, Janez Verbičev, ki je ta pravi brat našega Franceta Verbiča, Rakovska kost in fejest fant. Menda ja, saj je blizu tam doma kot jaz.

Janez piše: "Spomnil sem se, da na 25. julija vsi Jakati obhajate svoje godove in tako ga boš najbrže tudi Ti. Voščim Ti vse najboljše k godu in bi Ti silno rad poslal par galonc najfinejšega vina, nekaj steklenic pive in buteljko kraskega brinjevčka. Pa ker vem, da bi te lepe stvari ne zagledale belega dne v Ameriki in tudi Tvoj želocec bi ne prišel v dotiko z njimi radi visokega plotu, s katerim ste ograjeni, naj ostane samo pri moji srčni želji. Ti se pa slinami potolaži, kakor veš in znaš. Ali pa pojdi v Kanado in si tiste stvari privošči, pa nekoliko več piši o kanadskih dogodoljajih kot si lansko leto.

"Reveš si pisal, da imaš prazno klet in da je postavo prelomljaj samo tisti sodček, ki Ti ga je g. Knaus podaril. Ampak jaz ne verjamem, da boš vedel. Če je pa res, pa ni prav, da Ti klet prazna stoji in Ti ne prinaša nobenih obresti.

"Tam okrog Tebe je mnogo mojih nekdenjih znancev in prijateljev, s katerimi smo skupaj fantovali. Gotovo se še spominjo, kako smo morali včasih bežati pred starejšimi fanti. Če se nisimo hitro pobrali, pa se je začel brz lomiti kak plot in tudi kamenje je deževalo, če ni bilo ravno drugače. Ampak to je bilo samo ponoči. Podnevi smo si bili največji prijatelji. Kakor hitro je odbila ura devet zvečer, smo bili pa kakor pes in mačka. Le vprašaj jih, Ti bodo gotovo to potrdili. Pozdravi vse Rakovce in sebe pa še najbolj. Pa kaj piši! Tvoj prijatelj, Johann Werbič."

"Povej mi kaj je sapa," reče učiteljica učenkcu v šoli.
"Sapa je zrak, ki se mu zelo mudi," je bil točen odgovor.

"Veš, danes sem pa moji ženi povedal, kar ji gre. Vse sem ji rekel, kar sem se mogel spomniti."
"Kako pa da si imel tako korajžo? Sej drugače se jo tako zelo bojiš."
"Veš, govoril sem z njo po telefonu."

Mož in žena sta sedela v kino gledišču, kjer se je odigravala ljubezenska drama. Mlada žena zašepče svojemu možu na uho: "Vidiš, možek, tako strastno me ti nikdar ne objameš, kot kažejo na sliki."
Mož pojasní: "Ali pa veš, kako mastno plačo dobi filmski igralec za takle objem?"

Žena pokliče zdravnika na dom, da preišče moža, ki je hudo bolan. Zdravnik preišče bolnika, pa reče ženi:
"Kakor vidim, dela požiranje vašemu možu velike težave."
"Aha, to je pa res, ampak samo, če mora požirati vodo..."

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1932	JULY	1932
Su	Mo	Tu
3	4	5
10	11	12
17	18	19
24	25	26

JULIJ

31.—Piknik delničarjev Slovenskega Doma na Holmes Ave. na prostorih Frank Močilnikarja.

31.—Slovenska Zadruga Zveza, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

AVGUST

7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na Špelkotovih farmah.

7.—Društvo Presv. Rešnjega Telesa, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

7.—Slov. soc. klub št. 27, piknik na Močilnikarjevi farmi.

7.—Zumberčički pomladak, broj 62 HBZ, piknik v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

14.—Piknik družbe S. N. Doma iz Maple Heights pri Anton Gorišku na Green Rd.

14.—Fara Device Marije Vnebovzete, piknik na Špelkotovih farmah.

14.—Interlodge Day, na Merchantskih prostorih v Valley

View.

21.—Društvo Napredni Sosjedje, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Piknik samostojne Zarije na Močilnikarjevi farmi.

28.—Društvo Zvon, vrtni koncert na Goriškovi farmi na Green Rd.

SEPTEMBER

25.—Velika prireditev 'Ameriške Domovine' v S. N. Domu za brezposelne.

OKTOBER

10.—Društvo Na Jutrovem praznuje 10-letnico obstanka v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

15.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

NOVEMBER

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

DECEMBER

17.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

PRETKANI SLEPARJI IN LAHKOVERNE ŽRTVE

Vsak dan čitamo, kako nasedejo lahkoverni ljudje pretkanim in brezvestnim sleparjem, ki svoje žrtve ociganijo včasih za vse življenske prihranke, za krvavo prisluzene cente. Kako neverjetno predrzni so sleparji, kaže dejstvo, da se je že pripetilo, da so prefrigani zlikovci prodali lahkovernemu revežu kar celo mestno hišo, kolodvorsko postajo ali policijsko poslopje za malo vsoto denarja. Nikar ne recite, da je to nemogoče, ker taki slučajji so se že zgodili.

V naslednjem boste brali o slučaju, ki je absolutno resničen in se je pripetil v New Yorku, ko sta dva sleparja prodala dve-ma bratoma, prodajalcema sada-ja informacijski urad, ki se nahaja sredi newyorške centralne železniške postaje. Na vsaki večji ameriški železniški postaji, se nahaja stojnica, navadno obložena iz klesanega kamna, kjer dobi potnik vse informacije, ki si jih želi dobiti, o prihodi-h in odhodi vlakov in drugo. Ta stojnica se imenuje "Information bureau", ali po naše: informacijski urad. V večjih postajah je tu zaposlenih več urad-nikov, ki so vedno zelo zaposleni, ker jih vedno oblegajo ljudje, ki bi radi vprašali to in ono.

Nekega dne stopi neki elegantno oblečeni možki v prodajalno svežega sadja, Louigi in Francesco Comadore bratov. Brata sta rodem Italijana, ki sta kupčevala največ s sadjem, importiranim iz Italije. Ker sta prodajala dobro blago, sta imela izvrstno kupčijo in sta bila znana kot jako premožna.

Torej ta možki stopi v prodajalno in jima pravi: "Jaz sem prvi podpredsednik New York Central kolodvorske korporacije. (Dal je bratoma vizitko, kjer je bilo z elegantnimi črkami tiskano njegovo ime.) Naša družba, ki lastuje newyorško centralno železniško postajo je sklenila, da bo s 1. majem odpravila informacijski urad, ker ne nosi nikakega dobička, peč pa samo velike stroške. Delničarji so sklenili, da bodo dali ta urad v najem in sicer naj se napravi tam stojnica za prodajo sadja. Vidva vesta, koliko je tam vedno ljudi, zato, mislimo, da ga v vsem New Yorku ni boljšeega trgovskega prostora, kot je ta, sredi kolodvora. Najemina bo samo \$10,000.00 na leto in sicer bomo zahtevali najemino za pol leta naprej. Ker pa hočemo, da bo najemnik kak prvovrstni trgovec, ki kupčuje samo z najboljšim sadjem, me je poslala kolodvorska družba k vama, ako hočeta vzeti ta prostor v najem. Ako nočeta, bomo prisiljeni prostor ponuditi drugemu."

Brata Comadore sta kar rasla, ko jima je elegantni tujec tako pihal na srce in v duhu sta že videla velikanske dobičke, ki jih bosta delala tam. Takoj sta se izrekla, da bi bila pripravljena vzeti prostor v najem. Dogovore se, da bosta prišla brate drugi dan na New York Central železniško postajo, kjer bodo podpisali najeminsko pogodbo in kjer bosta tudi plačala \$5,000.00 kot najemino za prvih šest mesecev.

Drugi dan se dobe s tujcem pri informacijskem uradu. Vljudni mešetar jima reče, naj gresta z njim v drugo nadstropje, kjer ju bo predstavil predsedniku kolodvorske družbe. Ko pridejo na hodnik v drugem nadstropju, jima tujec reče, naj malo počakata, da bo videl, če ni predsednik preveč zaposlen, in odide skozi neka vrata. Kmalu pride nazaj z drugim, ki je bil brez suknjice, kot bi ravno kar vstal od pisalne mize, ki je bil bratoma predstavljen kot predsednik kolodvora. Bliščeci pristani na rokah in težka zlata veržica pri telovniku je bratoma zelo imponiralo. Zgovorni "predsednik" jima reče, da če sta pripravljena podpisati najeminsko pogodbo, lahko to takoj sto-

re. Brata izjavita, da bi najraje takoj podpisala in plačala \$5,000.00 najemine za prvih šest mesecev, ker se bojita, da jima ne bi lepa prilika ušla iz rok.

"Pa stopimo doli v pritličje," reče predsednik in vsi štirje se podajo v vestibul, kjer prodajajo vozne listke. Namišljeni predsednik stopi k enemu izmed številnih oken, kjer se prodajajo vozni listki, kot bi res imel tukaj prvo besedo in prosi uradnika, naj mu posodi pero. Pri tem nekaj pove uradniku, kar je menda temu zelo prijalo, ker so se mu usta raztegnila v prijazen nasmeh in sta oba brata, ki sta stala nekoliko oddaljena od okna, mislila, kako domač je pač gospod predsednik do svojih uslužbencev. Nato pokliče "predsednik" oba brata in "podpredsednika" k kamniti mizi blizu okna in tam vsi štirje podpisajo pogodbo. Potem brata odstejeje v gotovini \$5,000.00 za najemino in spraviata pogodbo.

"Danes je 16. aprila," reče še "predsednik." "Mi bomo do zadnjega izpraznili informacijski urad in s 1. majem sta vidva nova najemnika prostora. Lahko preuredita prostore po svojem okusu, kakor vesta da bo bolj prav. Želim vama najboljšo kupčijo in na svidenje." Sežejo si v roke in "predsednik" ter "podpredsednik" jo odbršeta po stopnicah, brata pa domov, grozno vesela, da sta zade-la tako terno.

Napoči dan 1. maja. V New York Central železniški postaji se pokažeta oba brata Comadore, v spremstvu več mizarjev in zidarjev, ki sta jih nova najemnika pripeljala seboj, da bodo prostor preuredili, da bo bolj pripraven za "štant."

Kako se pa začujeta brata, ko vidita, da uradniki pri Informacijskem biroju nemoteno delajo in odgovarjajo na vprašanja ljudem. Brata nekaj časa to gledata, potem pa stopi eden izmed njih do prvega uradnika in ga osorno nagovori:

"No, ali se boste kaj kmalu skldali od tod?" Uradnik, misleč, da se možaku meša, se mu nasmeje in ga vpraša:

"Kaj bi pa radi?"

"Samo to bi rad vedel, kdaj boste spravili svoja šila in kopita skupaj in zapustili ta prostor. Pogodba določa, da če bi morali o polnoči pustiti ta prostor, ker odslej sva tukaj midva z bratom gospodarja." To rekiš vzame iz žepa najeminsko pogodbo in jo pomoli uradniku pod nos. "Kar hitro se poberite, da bodo začeli mizarji in zidarji z delom."

Sedež je bil pa uradnik trdno prepričan, da se možu meša in pokliče stražnika. Ko pride stražnik, začneta pa oba brata razkladati, po angleško in po italijansko, mahata z rokami in pripovedujeta, da sta vzela prostor v najem in tudi pošteno plačala. Glasno dokazovanje Italijanov je sklicalo skupaj množico ljudi, ki so odprtih ust poslušali stvar o čudni kupčiji. Strežnik jima je razložil, da nista vzela prostora v najem, ampak da sta naseda prefriganim sleparjem na limance in da naj gresta kar lepo domov in lepo pozebita na težke tisočake, ki sta jih dala na tako lep način sleparjem.

Brata sta robantila v svojem milem jeziku, ki je tako bogat na izrazih, toda še danes mislita, da nista postala žrtve sleparjev, ampak da ju je ogoljufala kolodvorska družba. Hodila sta celo okrog odvetnikov, da bi vložila tožbo proti New York Central kolodvorski družbi, toda noben odvetnik ni hotel tožbe prevzeti, ampak se jima je vsak smejal.

* Prosperiteta se vrne še letos, se je izjavil angleški prestolonaslednik.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

"Da, gospod Madden! Nadležno mi je, da se je stvar tako zavlekla..."

"Ze dobro! Recite Ah Kimu, naj vas pelje v mesto, če morda vaši filmski prijatelji ne pridejo semkaj po vas."

"Ne, nadlegovati bo treba strežaja. Srčna hvala! Vrnem se jim prej."

Urno je zbasal Bob nekaj malenkosti v žep suknjice ter na dvorišču čakal Kitajca. Prišel je Gable — radoveden kakor vselej.

"Saj nas menda ne mislite zapustiti, gospod Eden?" je vprašal z milim glasom.

"Nak, tega veselja vam pa ne napravim še! Le kratek skok..."

"Po opravih?" je nežno izpraševal profesor.

"Morda!" V istem hipu je kitajski voznik pripeljal avto in Bob je urno skočil noter. Vozi-la sta se v zlatem žaru solnčnega zehoda. "No, Charlie, v detektivstvu sem popoln novinec. Kaj naj najprvo storim?"

"Ne skrbite! Bom jaz v vaši bližini."

"Kako se boste pa sneli pri Madden?"

"Malenkost! Jutri poposim za dopust, češ da obiščem bolnega brata v Los Angelesu. To je stara zvižava vseh kitajskih strežajev. Madden se bo jezil, sumil pa ne bo nič. Vlak v Pasadeni odhaja iz Eldorada zjutraj ob sedmih. Tja pridem ob enajstih. Kajne, da boste tako dobri, da me počakate na postaji?"

"Z največjim veseljem! Najprvo bova opravila v Pasadeni, kajne?"

"Skušala bova dognati, kaj je Madden tam v sredo počel. Kaj je bilo v banki? Ali je obiskal svojo hišo? Potem odrineva v Hollywood ter iztakneva Eddieja Bostona, potem pa najprej v Los Angelesu ono pevko."

"Ali ne bo to nevarno? Kaj pa, če Madden zve, kaj počenjava?"

"Naj bo tvegano, toda sedaj sva v obupnem položaju."

"Bogu bodi potoženo, druge izbire res nimava. Ko pa se vrneva s svojega poizvedovanja, bom, če še vedno ne bo vse jasno — taka skušnjava me prijemlje — zelo težko breme vam z želodca, sebi pa s srca."

"Potrpežljivost je najlepša čednost!" se je nasmehnil Kitajec.

"Toda vi je imate v zalogi več kakor kak drug zemljan."

Bob se je oddahnil, ko je videl pred hotelom Pavlin voz. Odnekod pa je prišel Will Holley, ki sta mu povedala svoje načrte.

"Lahko vam nekoliko pomorem," je menil uradnik. "Upravi telj Maddenove hiše v Pasadeni je simpatičen starejši gospod — Peter Fogg se piše — bil je že večkrat tukaj in ga precej dobro poznam."

Na vizitko je napisal nekaj besed. "Dajta mu to in povejta, da sta bila pri meni!"

Pavla Wendell je stopila iz hotela. "Novico imam za vas!" je oznanil Bob. "Z vami se peljem v Pasadeni!"

"To bo prijetno!" se je nasmehnila. "Vstopite!"

Bob je hotel sestiti h krmilu, toda Pavla ga je zavrnila: "Ne, hvala! To prevzamam sama. Vi ne poznate potov."

"Ali ste vedno tako odločni?"

"Zal, da ne še dovolj! Spomnite se le Eddieja Bostona! Kaka sramota, da nisem mogla nič opraviti!"

"Ne skrbite za to! Premetenca bi ne bili lahko ujeli. Sedaj bova Chan in jaz poskusila sročiti."

"Kako bo sedaj z zadevo?"

"Še vedno tam, kjer je bila!" Nekaj časa sta se pomenkovala o nerazjasnjem umoru. In ko je mrak objel gore, sta prispela

v zeleno rodovito dolino, polno cvetličnega vonja.

"Ah!" je globoko zajel Bob. "Kako diven vonj! Kaj neki je to?"

Pomilovalno ga je pogledalo dekle. "Uboga velikomestna duša! To je oranžno cvetje!"

Bobu se je zdelo, da sta mnogo prezgodaj prišla v Pasadeni. Pavla je hotela svojega gosta pustiti pred hotelom Maryland. "Ampak prosim vas!" je ugovarjal. "Spremem vas vendar v Hollywood!"

"Ni treba! Meni se godi kakor vam! Pazim lahko sama nase! Morda se pa vidiva jutri..."

"Kje vas morem najti?"

"Ob eni pred filmskim ateljejem!" In z veselim pozdravom se je pognala po jasno razsvetljenem Colorado Streetu.

Bob je prenočil v hotelu. Pri jutranji kavi se je domislil, da biva eden njegovih sošolcev, Spike Bristol, že nekaj let v Pasadeni. V telefonski knjigi je ugotovil, da dela v neki banki, kjer ga je takoj obiskal. Namignil mu je, da je prišel po posebnih opravih, in ga prosil, naj bo razgovor zaupen. Ali poznaš P. J. Maddena?"

"No, tikava se ravno ne in na obed me tudi še ni povabil. Toda finančniki poznamo drug drugega. Še pred nekaj dnevi sem imel z njim kupčijsko opravilo."

"Pripoveduj!"

"Pa naj tudi to ostane med nama! Madden je prišel v sredo zjutraj k nam z akcijami, vrednimi sto in deset tisoč dolarjev. Po njegovi želji smo jih zanj prodali in mu denar izplačali v gotovini."

"Aha! To me nikakor ne preseneča. Madden je namreč v veliki stiski. Sedaj sem gost na njegovi pušavski farmi in utemeljeno sumim, da so ga dobili v kremplje izsiljevalci."

Spike Bristol ga je osuplo pogledal. "No, in? To je končno vendar njegova stvar!"

"Ne popolnoma! Neka kupčija z mojim očetom je zapletena v to. Ali poznaš koga pri banki Garfield?"

"Eden mojih najboljših prijateljev je tam blagajnik. Pa saj sam veš: ti bankirji so kakor v trdo kuhana jajca. Vsekakor pa bi bilo treba poskusiti."

Odšla sta skupaj v banko Garfield in Bristol se je dolgo pogovarjal s svojim znancom. Potem je Boba predstavil blagajniku. "Zneno vam je," je dejal bančni uradnik resnega obraza, "da vaša prošnja krši pravila. Toda če za vas jamči Spike... Kaj bi radi izvedeli?"

"Milijonar Madden je bil v sredo tukej. Kaj se je tedaj zgodilo?"

"Da — res! Ze dve leti ga nisemo videli in bilo je silno razburjenje. Ostal je dolgo doli v jekleni sobi pri svojem tresoru."

"Ali je bil sam?"

"Ne. Prišel je z njim njegov tajnik Thorn, ki ga dobro poznamo. Zraven je bil tudi majhen starejši gospod, ki se ga pa ne spominjam več, kakšen je bil!"

"Odpri je torej svoj tresor. In kaj še?"

Blagajnik se je obotavljal. "No — brzojavil je svojemu uradu v Newyork, naj nam po banki Federal Reserve nakažejo precej visoko vsoto — toda o tem ne bi rajši nič povedal."

"Vsoto ste mu izročili?"

"Tega pojasnila vam ne morem dati. Bojim se, da sem že preveč izblebetal."

"Na moje besedo — ne boste obžalovali! Najlepša hvala!"

"S svojo podporo si mi mnogo pomagal, Spike!" je dejal Bob na česti. "Sedaj pa zbogom!"

"No, no! Hočeš se me iznebiti kakor stare suknje?" se je pritoževal Bristol. "Kaj, ko bi šla zajtrkovat?"

"Obžalujem! Morda drugič! Sedaj se moram podvizati. Kolodvor je menda takoj tukaj spodaj? Torej na svidenje!"

Iz vlaka je stopil ob enajstih čisto drug, popolnoma civiliziran Charlie Chan. Bil je tako opravljen kakor oni dan v San

Francisku. "Danes sem zopet človek!" je ugotovil smeje se. "Sel sem v Barstow po svojo obleko."

"Ali vas je Madden rad pustil?"

"Kako ne? Odsel sem, preden se je zbudil. Pustil sem mu listek s spakedranim pravopisom. Najbrž mu je sedajle težko pri srecu, ko misli, da mu je Ah Kim za vedno pobegnil. Kako veselo bo presenečen, ko se bo njegov kuhinjski strežaj zopet vrnil v gnezdo."

"Medtem pa sem bil jaz zelo delaven, Charlie!" Bob mu je poročal, kaj je opravil to jutro. "Ko se je stari lisjak oni večer vrnil v svojo lisičjo luknjo, je najbrž namesto potu potil denar iz vseh luknjic. Holleyeva teorija, da ga izsiljujejo, je bila čisto gotova pravza."

"Skoraj se dozdeva tako. A so še drugače možnosti. Madden je umoril človeka in se boji, da bi bil umor odkrit. Sedaj grabi ogromne vsote denarja, da bi mogel, če treba, pobegniti z nabrano gotovino, preden bi počilo. Kaj menite?"

"Ze mogoče."

"Sedaj izprašajva upravnika njegove hiše."

(Dalje prihodnjic.)

* Bivši laški zunanji minister Grandi je bil imenovan poslani-kom za Anglijo.

MALI OGLASI

Stanovanje

se da v najem, 7 lepih sob, spodaj, vsa oprema, furnez, stanovanje samo za sebe, velika klet, lepa okolica. Tudi garaža se dobi. Stanovanje je na 1123 E. 74th St. Pozve se na 1072 Addison Road. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, kopalnice, furnez, na 1194 E. 71st St. vogal Hecker Ave. Vpraša se spodaj v candy trgovini. Nizka najemina. (173)

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.

Od vsakega strelskega kluba poročajo: tako je in nič drugače! Podpora! Torej če je tako, če ne more biti drugače in mi še pristavljamo: kar je je. Mi smo se že privajali druge šarže in se prav bojimo, da se bomo nazadnje le mi smejali.

Na 7. avgusta se udarimo na strelišču St. Clair Rifle kluba. Če pogledate na kalendar, boste videli, da je to nedelja popoldne na Močilnikarjevi farmi. Reporter sicer še ni uradno obveščen, če se bo naš klub udeležil, ampak lahko kar na svojo roko rečem, da se bo. Če iz drugega razloga ne, že iz tega, da pridemo po tisto prvenstvo, ki smo ga na 4. julija zapili. Znano je, da je vsak človek drugje veliko bolj korajžen kot doma. To velja posebno za oženjene člane. Saj vam je menda znano, kako sta napravila dva Ribničana, ki sta peljala lonce na semenj, pa jima konjička nista mogla speljati v Lužarjev klanec. (Pozelnik in še par drugih bodo že vedeli kje je Lužarjev klanec). Konjička sta se upirala in praskala ob trda tla, z voz kar ni hotel naprej. Morda bi pomagalo malo mazila z bičevnikom, pa kaj, ko se je Ribničanoma konjska koža smilila. Pa jo eden pogruntal in reče drugemu:

"Veste kaj, boter, poganjajte vi mojega konja, jaz bom pa vašega. Meni se ne bo vaš smilil, vam pa moj ne. Videli boste, boha, da bosta konjička izpeljala."

Zamenjala sta svoji vlogi in vsak je stopil k drugemu konju. Vsak si je mislil: "Sedaj ti jih lahko primažem en par, saj nisi naš!" In konjička sta izpeljala vrh klanca.

Zelena žaba

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

XI.

Igralnica

Nedaleč od Piccadilly cirkusa so se skrivala v neki steni zelo priprosta vrata.

Ni bilo na njih ne zvonca, ne tolkača. Vrata so bila obrnjena proti dvorišču.

Tem vratom se je približeval Graham zelo radovedno in tudi s slutnjo nevarnosti.

Pa saj je vse bilo tako vsakdanje — solnce je pripekalo, a preko hiš se je čul iz drugih ulic ropot prometa. Ničesar ni bilo, kar bi moglo značiti kako nevarnost ali pa kako temno delo. Tu vsekakor ni bila beznica, kakršne se nahajajo doli za Temzo, in ki imajo proti reki kako odprtino, skozi katero spravljajo v vodo žrtve, da jih potem Temza naplavi v času plime.

Policijski ravnatelj Hendon je Grahama natančno poučil, kako naj si preskrbi vstop v hišo. Potrkal je na vrata — tri hitri udarci. Po kratkem odmoru se je odprla mala linica, prikazal se je nek obraz, ki je Grahama natančno skrutiniral. Graham se je delal, kakor ne bi tega videl ter je brezbrzično gledal po dvorišču.

"Kaj želite?"

"O," se je okrenil Graham brezbrzično. "Hotel sem notri, ako smem. Gospod Langton je dejal, da me boste sprejeli." To ime mu je povedal Hendon.

"Vaše ime?" je vprašal glas iza line.

"Trevelyan — Harold Trevelyan. Prišel sem v mesto na obisk."

Linica se je zaprla in nato je bilo vse tiho. Kmalu pa je zaskrtal zapah, vrata so se previdno odprla. Graham je čakal, medtem ko so ga ponovno opazovali. Nato je dotičnik odprl vrata na stežaj. Graham je vstopil v ozko vežo, v kateri ni bilo nikakega pohištva. Le nasproti njemu so bila zelena vrata, ki so bila obita s svetlimi, medenina-stimi žebli. V nekem vogalu je stala mizica, a na njej odprta knjiga.

Podpišite se v knjigo, prosim," je dejal vratar, ki je bil sedaj nekoliko uljudnejši. Graham je storil tako, a nato ga je vratar spremljal v sobano. Prvi trenutek je bil Graham razočaran. Čital je o igralnicah — predstavljali si, da morajo biti natrpene z zrcali, vinom in ženskami. Ta sobana pa je bila le slabo opremljena. Ob neki steni je stala dolga miza, a pri mizi je bilo več oseb. Za mizo je stala zoperna babnica ter jim stregla s pijačo.

V sredini sobane, baš pod veliko električno svetilko, je bila miza, pri kateri so sedeli gostje. Miza je bila prevečena z blagom, ki je bilo razdeljeno v četverokote, a v teh so bile številke od eden do trinajst. V te četverokote so polagali gostje svoje stave. Ako je izšlo število 13, tedaj je stava pripadla banki. Nekako v sredini je sedel za mizo moški, ki je imel pred sabo skledo, ki jo je vsakokrat zavrtel ter vrgel vanjo belo kroglo. Tudi skleda je bila razdeljena v trinajst predelov. Vse je bilo tako priprosto.

Graham se je takoj čutil popolnemu miru, ki je vladal v sobani. Niti najmanjši šum se ni čul — le udarec krupirjeve palice, ko je pobiral ali pa delil denar — in suhoparen glas, ki je javljal, da se stave še lahko poravnajo — da se ne smejo več; nato pa še truden glas, ki je javljal dobivajoče številke. Nihče ni govoril, nihče se ni smejal, nihče ni kled. Z obrazov vseh je odsevala volja požrtost — niti ozrli se niso, ko je vstopil Graham. Graham se je tiho pribli-

žal skupini. Zapazil je nekega moškega v precej slabi obleki, ki je neprestano vlekel iz žepa zmečkane bankovce, jih izgubljal — ter vedno iskal drugih. Ni pa pokazal pri tem ni najmanjšega razburjenja. Nek drug moški, ki je bil očitno posrkal že precej pijače, je vstal od mize ter šel proti pivski mizi. Opazil je Grahama, mu prijazno pokimal ter ga vprašal tiho: "Kaj boste vi?"

Graham je zaželel žganja s sodavod. "Petdeset kvidov" je dejal in se smehljaj.

"Od dveh naprej."

"Izgubil?"

"Tako je. Nimam sreče. Ali ste bili že kdaj tu? Ne spominjam se vašega obraza."

"Ne — tujec sem. Fred Langton me je priporočil. Ali ga poznate?"

"Seveda ga — on je pravcati vrag tu. Čudno, da ga ni sedaj."

Graham bi mu bil lahko povedal — to je Hendon pripravil. Še per kozarcev in možak je postal zaupljiv.

"Vidite onega tamle?" pri tem je pokazal dobro oblečenega, plešastega možaka.

"Prvi natakak v hotelu Audley je. Vedno zahaja semkaj, kadar je prost. Izgublja ogromne svote. Denar pa dobi od Amerikan-
ceev."

"Mislim, da prihajajo semkaj skoro vedno eni in isti ljudje?" je vprašal Graham.

"Da — prihajajo in odhajajo. Nekateri se ne vračajo — pač vemo, kaj to pomeni. Tudi jaz bom nekdanj. Člani vozijo prijatelje — navadno dobivajo ti — sprva. Čemu ne skujate vi svoje sreče?"

"Bcm. Meni se zdi jako zanimivo."

"Nikder mi ne trdite, da niste igrali."

"Res je. Zato sem tudi prišel semkaj."

Oni pa je odločno postavil kozarcev na mizo ter si prižgal smodko. "Poslušajte moj nasvet — a obdržite ga zase."

"Hvala vam," se je nasmehljajl Graham.

Možak pa je iztegnil prst in se dotaknil Grahamovih prs. "Nikdar ne pokažite velikega kupca bankovcev — spravite jih le nekaj v svoje hlače in vlecite jih ven, dokler jih ne zmanjka. Razumete?"

Graham je prikimal.

"Še en kozarček?"

"Sedaj bom jaz plačal," je odvrnil Graham ter naročil pijačo. Še nek drug možak je pristopil in Graham ga je vprašal, kaj bi pil. Izgledalo je, kakor bi bila to stara navada v tem lokalu. Oni si je zaželel žganja.

"Vraga," je godrnjal oni. "Konec — a tu nočejo menjati četkov. Zdi se mi, da nimam sreče. Nu, tu je sedaj sreče!" Pri teh besedah je nastavljal veliko čašo ter jo zvrnil namah.

Pri mizi je nastal nekak nemir. Pogledali so tjakaj, a novodošlec je pojasnil:

"Ta pa je dobro potegnili. Stavil je na število štiri, dokler ni dosegel viška — baš sedaj je dobil vse. Precejšenj tovor! Pa saj ga ne bo odnesel domov."

Graham je stopil k mizi in se prikopal do sedeža. Tjako je postal pozoren na moža, ki je vodil igro. Sedel je v svojem stolu, docela impasiven. Dolga, siva brača, ki je bila požoltena od kajenja, je obdajala lica. Na glavi je imel črno kapo, a oči so mu zakrivali veliki, črni naočniki. Mali ostanek obraza, ki se ga je še videlo, pa je izgledal rumenkast, nezdrav. Grahamov prijatelj od pivske mize je stopil za njegov hrbet in zašepetal:

"Gledate pač Longberga, ki vo-

di vso stvar? Čuden dečko, kaj?"

Graham je prikimal. "Seveda, to je le maska — to vemo vsi. Še nihče ni videl njegovega pravega obraza. Najbrže je kak plemenitaš ali pa finančnik — kljub temu pa lo-pov."

Enolična igra se je nadaljevala. Graham je položil bankovec na neko številko in na svojo jezo dobil. Pač ne bi bil hotel obrniti nase pozornosti. Motne, brezizrazne oči so se uprle vanj, ko je krupir porinil proti njemu kup bankovcev. Le za trenutek se mu je zdelo, da ga je tudi Longberg pogledal — nato pa je zopet prišel z igro. Graham je poskušal, to pot liho število — in zopet dobil. Luč je obsvetljevala le mizo, medtem ko so bili igralci v temi. Dolga roka je segla preko Grahamovih ramen in bankovec je padel na številko dva. Graham se je videl rdeči obraz svojega znanca, ki je strmel v vrtečo se skledo.

"Številke pet," je dejal glas. "Prokletko," je zagodrnjal možak, ki je stal za Grahamom in odšel.

Ozračje v sobani je bilo zadržljivo — saj je bilo zunaj vroče, a okna so bila vsa zabita. Tudi ženske so igrale. Potile so se in strastno gledale na bežečo žogo. Trdno so stiskale svoj denar in grabile dobitke. Dvakrat je že videl Graham, kako je ena med njimi porinila bankovec v zadnjem trenutku na drugo številko. Neka taka pobarvana stvarica je sedela ob njegovi strani, kadila neprestano ter razširjala okoli sebe neprijeten duh. Graham je položil bankovec na številko tri, ki je zopet dobila. Krupir je porinil pred Grahama dobljeni denar, a ženske ga je zagrabilo.

"Oprostite," je dejal Graham, "denar sem jaz dobil."

"Nikar si ne domišljajte," je odvrnila jezo ter še pristavila psovko. Obrnila se je k njemu, izzivajoče. Graham pa si ni želel prepira, zato je le skomignil z rameni. Mož pri skledi pa je počepetal krupirju, ki je takoj porinil pred Grahama drug kup bankovcev. Niti besedice ni znil nihče, pač pa je čez par trenutkov stopil za damico vratar z razbitim nosom ter ji nekež pošepetal. Ona je vstala, pobrala svoj denar ter molče odšla. Pač je vladala tu jeklena pravica. Kakor že rečeno, so bile luči porazvrščene tako, da bi se le s težavo lahko razločevalo obraze igralcev.

Do sedaj ni Graham videl še ničesar sumljivega ali razbur-

ljivega. Pač je bilo vse nekako nezanimivo. Misil je, da bi bilo pač bolje, ako se malo sprejehodi. Zato je vstal izza mize ter šel proti pivnici. Okoli mize je stalo več ljudi, ki so vsekakor najbrž skušali pozabiti svojo izgubo ali pa so slavili svoje dobitke. Med njimi je bilo tudi več žensk, ki so šepetale z moškimi. V nekem kotu je stal glasovir in gramofon, a v drugem pa dva igralna stroja, v katerih lahko v par trenutkih izgubiš bankovec za pet šterlingov. Izgledalo je tedaj, da tu tudi plešejo, kadar ne igrajo. V kolikor je mogel Graham videti, je bila samo ena sobana. Dalje pa se ni upal poizvedovati. Zavede tu in tam so sicer pričale, da je več vrat, ki vodijo iz sobane. Graham je šel do konce igralnice. Namah pa je postal pozoren. Na drugi strani mize, pri kateri se je vršila igra, je hodil nek moški in Grahamu se je zdelo, da hoče biti vedno vstric z njim. Graham ga je sedaj opazoval. Zdel se mu je znan. Ta široka ramena, ta temen obraz, v kolikor ga je mogel v temici videti . . . Naenkrat je moški skočil ter izginil za neko zaveso.

Graham je obstal. V glavi se mu je vrtele. Barran je bil, Barran prav gotovo! Barran, za katerega je skoro gotovo vedel, da ga bo srečal tu — kakor so ga poučili. Čemu pa ta tajinstvenost, izogibanje in nenadno izginotje? Čemu bi se mu Barran izogibal? Prej bi bil mislil, da bo prišel k njemu, glas-

no in predrzno, pa da bi mogel tudi pričel z njim prepir. Nekaj se je skrivalo za vsem — o tem je bil Graham gotov. Naenkrat ga je navdal strah. Zadohlo ozračje, duh tobaka in pota in enoglasno javljanje števil — vse mu je šlo na živce sedaj — hotel bi biti že zunaj — vdihavati svež zrak. Z robcem si je obrisal potno čelo. Ni se upal več piti. Pogled mu je obstal na vratih. — Zakaj ne? Seveda lahko bi šel ven. Pri vratih pa je stal mož z razbitim nosom in Grahamu se je zdelo, da ga ta opazuje. Čutil je, da bo ako ostane še dalje tu, skočil naprej in prevrnil mizo, ali pa storil kaj drugega, kako drugo neumnost, ki bo usodopolna za Hendonove načrte. Z neznanskim trudom se je zbral ter stopil k mizi. Igral bo pač zopet, da si pomiri živce.

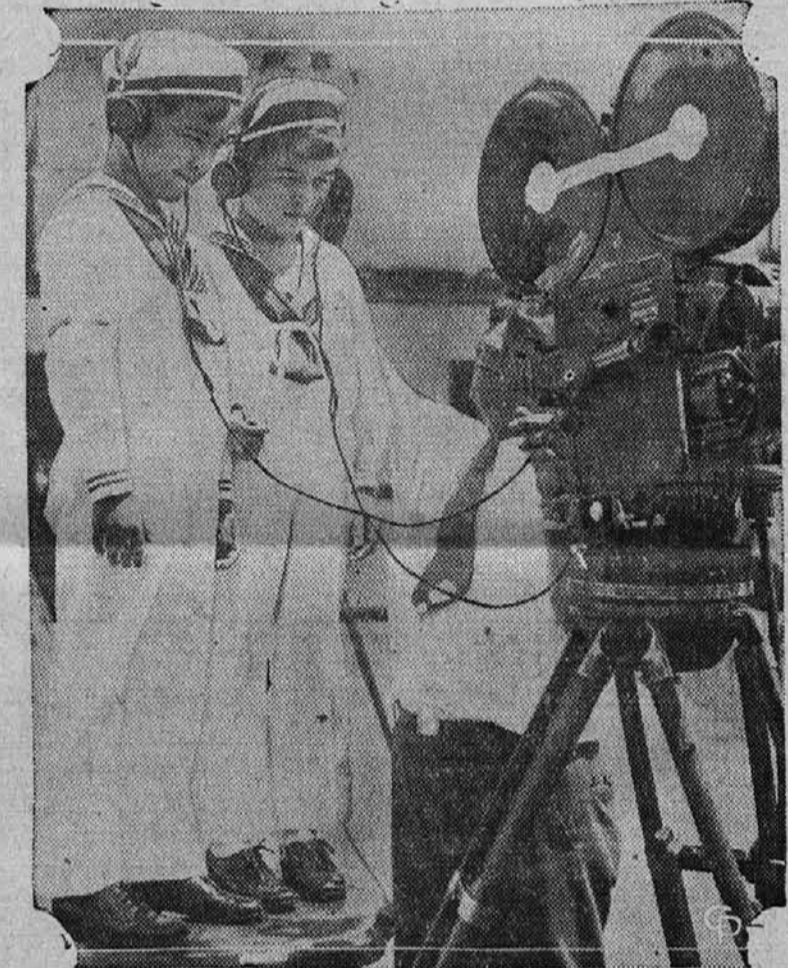
Vrgel je na mizo bankovec — ne meneč se, kam pade. Niti zbrgal se ni, ko je videl, da je bankovec izginil. Tedaj pa je začul za sabo glas — hitro, nujno šepetanje ženske: "Nikar se ne ozrite. Ne izdajte se, da poslušate nekoga. Nick govori. Za božjo voljo, ne izdajte se . . . Igrajte naprej." Kratak odmor medtem ko je Graham vrgel na mizo drug bankovec. Razburjenja se je tresel. Glas pa je nadaljeval: "Čujte. Zakaj ste prišli semkaj? . . . Ne odgovorite! V veliki nevarnosti ste . . . Strašna nevarnost . . . Norec ste, ker se vmešavate . . . Storila bom, kar bom mogla. Ne moli-rem obljubiti . . ." Stavke mu

je šepetala, medtem ko je igrala svojo pot. "Odit ne morete — vrata so zastražena . . . Ne prišli bi deset korakov daleč. Ko bom odšla jaz, igrajte še nekaj časa. Nato pojdite v pivnico. Popijte kako pijačo.

Krenite na levo, k zastrtim vratom, ki bodo baš za vašim hrbtom. In naglo skočite skozi ta. To je edina možnost." Glas je obmolnil in Graham ni čutil več pritiska njenega telesa. (Dalje prihodnjič.)

Tako mučijo jetnike v Floridi. Najprej mora hoditi jetnik nag v sodu in potem ga zapro v neprodušen zaboj, kjer se poti do nezavesti. Zastopniki države sedaj preiskujejo stvar.

Sidney in Charles Chaplin, sinova slavnega filmskega igralca se seznanjata s kamero, ker bosta nastopila v filmu. Do sedaj sta bivala v Parizu, kjer stanuje njih stara mati, sedaj so ju poslali v Hollywood, da nastopita v filmu.

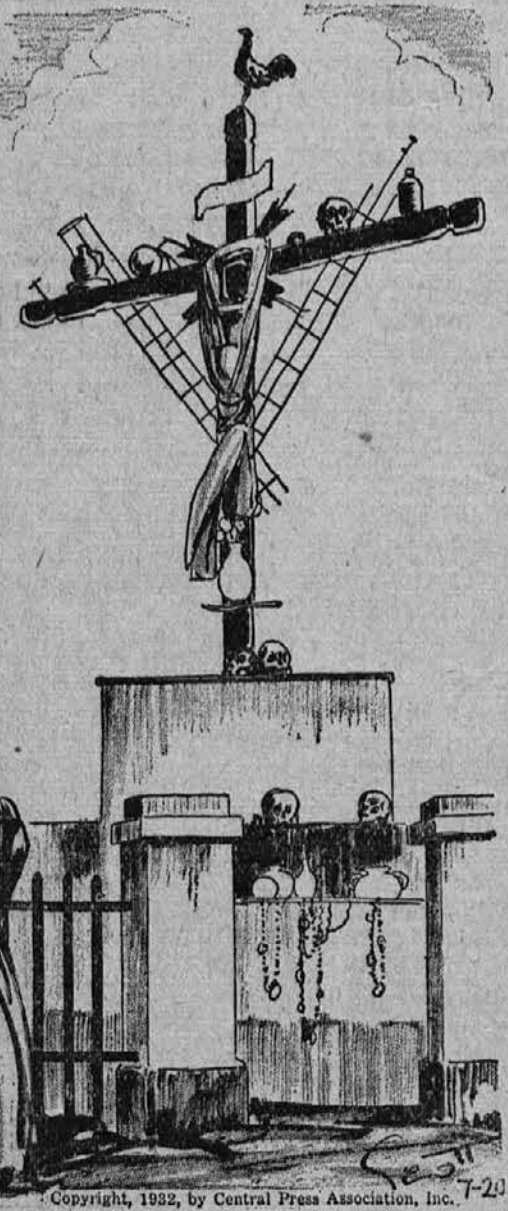
ALI VESTE? . . . . . R. J. Scott

— DA SE VIDI VČASIH NA KAVINEM DREVESU CVETJE, POPEJE IN SADI OBENEM.

— DA JE JOHN HOGGAN IZ ORVILLE, CAL. TEHTAL PRI ROJSTVU 1½ FUNTA, DANES PA TEHTA 208 FUNTOV.

— DA SO NA NEKI KRIŽPOTI V PERU, SLEDECI SIMBOLI KRISTOVEGA TRPLJENJA: PETELIN, KI JE TRIKRAT ZAPEL LEVTA, POTOM KATERE SO SNELI NJEGOVO TRUPLO, MESEC IN LUNA, KI STA OBSTALA, SULICA, S KATERO SO PREBODLI NJEGOVO TRUPLO IN MNOGO DRUGIH SIMBOLOV.

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverovoglatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

SEE Niagara Falls

ONLY **\$3.75** One Way \$6.50 ROUND TRIP between CLEVELAND and BUFFALO Autos, any size, carried for only **\$3.75** (\$4.75 July 1st to Sept. 14th inclusive)

Why drive when you can put your car aboard for less than the cost of oil and gas? More restful . . . cheaper . . . and saves a day. Steamers each way, every night, leaving at 9:00 P. M., May 15th to November 1st.

CLEVELAND AND PORT STANLEY, CANADA, DIVISION July 1st to Sept. 5th incl. on Friday, Saturday and Sunday only **\$3.00 one way; \$5.00 Rd. Trip. Any car only \$3.75.**

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY
Ask your Local Tourist or Ticket Agent for new C. & B. Line Folders, including Free Auto Map and details on our All Expense Trips.

East 9th Street Pier Cleveland, Ohio

REDUCED FARES AUTO TRIP